

Med hensyn til spørgsmålet fra hr. Poul Erik Dyrlund om den sjette ferieuge er det korrekt, at fagbevægelsen samlede sig om kravet om den sjette ferieuge, men det er også korrekt, at LO's formand, Hans Jensen, sagde, at man ikke skulle regne med at få hele ugen indført under disse overenskomstforhandlinger. Men man havde en forventning om – og det var også det, der lå i LO's krav – at bryde den ramme, som lå i mæglingsskitsen, og som Arbejdsgiverforeningen havde lagt sig fast på, og det er ikke sket ved det her indgreb.

Og når jeg har kritiseret regeringen for, at den ikke har grebet ind noget tidligere, er det netop, fordi regeringen i dag understreger, at det har været meget magtpåliggende for den at sige, at et indgreb og en skitse skulle ligge inden for rammen af det mæglingsforslag, der blev nedstemt, for hvis den melding havde været givet dengang, havde der været renere linjer fra konfliktens start.

(Kort bemærkning).

Jette Gottlieb (EL):

Jeg vil bare spørge hr. Ole Sohn, om han er opmærksom på, at Hans Jensen netop lagde meget klart ud med at vurdere, at han havde fejlbedømt, hvilken opbakning der var til hvilke krav under forhandlingerne, og at han straks gjorde opmærksom på, at han selvfølgelig var villig til at køre videre i forhandlingerne med de krav, som han oplevede at arbejdspladserne stillede.

Og er hr. Ole Sohn ikke også enig i, at det, som meget klart blev formuleret – bl.a. under de demonstrationer, der var på Rådhuspladsen, arrangeret af LO Storkøbenhavn, LO Frederiksborg Amt, LO Vestsjællands Amt og LO Storstrøms Amt, og hvor Hans Jensen var hovedtaler ved det ene af dem og LO's næstformand, Tine Brøndum, var hovedtaler ved det andet – var, at de pågældende som hovedparole havde 6 ugers ferie, og at der var råd til mere, altså et klart ønske om et brud på rammen?

(Kort bemærkning).

Jan Petersen (S):

Jeg er forvirret efter hr. Ole Sohns indlæg, og først og fremmest vil jeg gerne have afklaret, om SF er principielt imod, at lovgivningsmagten går ind i overenskomstmæssige spørgsmål og tager stilling til dem, for mig bekendt har SF tidligere kunnet forholde sig til en proces, hvor man kunne stemme for noget sådant, hvis ind-

holdet var korrekt. At man så ikke har gjort det, er noget andet.

Jeg konstaterer, at der i denne løsning er 3 dage til familier med børn – ja, der er faktisk 6 dage, hvis begge forældre er på arbejdsmarkedet – og er det et krav, der er stillet af fagbevægelsen? Ja, det har jeg hørt at det er, og derfor er det logisk at lægge dét til, når løsningen skal findes her.

Hr. Ole Sohn må forklare de familier, han nu skal ud at debattere med, at de har fået en forbedring, og at hr. Ole Sohn ikke kan garantere dem, at de ville have fået den, såfremt konflikten havde kørt videre. Jeg konstaterer med tilfredshed, at der kom mere ud af det.

Så vil jeg slutte med at spørge hr. Ole Sohn: Har SF ikke før foreslået omsorgsdage finansieret af samfundet? For jeg forstod, at problemet var, at det ikke var arbejdsgiverne, der skulle finansiere dem, men så vidt jeg ved, har SF's forslag om det samme også bygget på, at de skulle finansieres her.

(Kort bemærkning).

Poul Erik Dyrlund (S):

Hr. Ole Sohn brugte den ordvending, at regeringen blander omsorgsdage ind i konflikten. Men kan hr. Ole Sohn ikke bekræfte, at de sidste krav, der blev fremsat over for arbejdsgiverne fra LO's side, indbefattede 2 omsorgsdage?

Og jeg vil også bede hr. Ole Sohn om at bekræfte, at det er korrekt, at Tine Brøndum i en reportage fra 1. maj-mødet – i Århus, så vidt jeg husker – for åben skærm over for hele Danmarks befolkning gav udtryk for, at man ikke skulle forvente at få en hel ferieuge, altså over for hele Danmarks befolkning og ikke bare over for 10.000 mennesker på Rådhuspladsen.

Formanden:

Hr. Ole Sohn for en kort bemærkning. Og så regner jeg med, at det er næste ordfører bagefter.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg vil gerne sige til hr. Jan Petersen: Der er ikke noget galt i princippet om omsorgsdage, og der er heller ikke noget galt i, at samfundet indgår i finansieringen af dem. Kritikken her går dels på, at man blander dem ind i konflikten, og dels på, at man ikke bryder den ramme, som Dansk Arbejdsgiverforening har lagt som grundlag for en løsning af konflikten.